

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Nagy Rajmund Ügyvédi Irodája (felperesi képviselő címe; ügyintéző: Dr. Nagy Rajmund ügyvéd) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek, a Petia Ügyvédi Iroda (I., VIII. rendű alperesi képviselő címe; ügyintéző: Dr. Petia Csaba ügyvéd) által képviselt **I. rendű alperes neve** (I., III-XXIII., XXV-XXVII., XL-XLVIII. rendű alperesek címe) I. rendű, a Hajász Ügyvédi Iroda (II. rendű alperesi képviselő címe; ügyintéző: Dr. Hajász Bertalan ügyvéd) által képviselt **II. rendű alperes neve** (II. rendű alperes címe) II. rendű, a Ruzshty Ügyvédi Iroda (III. rendű alperesi képviselő címe; ügyintéző: Dr. Ruzshty Gyula ügyvéd) által képviselt **III. rendű alperes neve** (I., III-XXIII., XXV-XXVII., XL-XLVIII. rendű alperesek címe) III. rendű, a ... felszámoló (IV., XLVIII. rendű alperesi képviselő címe) által képviselt **IV. rendű alperes neve** (I., III-XXIII., XXV-XXVII., XL-XLVIII. rendű alperesek címe) IV. rendű, Dr. Kovács Jolán ügyvéd (V., IX., XXIII. rendű alperesi képviselő címe) által képviselt **V. rendű alperes neve** (I., III-XXIII., XXV-XXVII., XL-XLVIII. rendű alperesek címe) V. rendű, Dr. Kovács Tibor ügyvéd (VI. rendű alperesi képviselő címe) által képviselt **VI. rendű alperes neve** (I., III-XXIII., XXV-XXVII., XL-XLVIII. rendű alperesek címe) VI. rendű, a ... felszámoló (VII. rendű alperesi képviselő címe) által képviselt **VII. rendű alperes neve** (I., III-XXIII., XXV-XXVII., XL-XLVIII. rendű alperesek címe) VII. rendű, a Petia Ügyvédi Iroda (I., VIII. rendű alperesi képviselő címe; ügyintéző: Dr. Petia Csaba ügyvéd) által képviselt **VIII. rendű alperes neve** (I., III-XXIII., XXV-XXVII., XL-XLVIII. rendű alperesek címe) VIII. rendű, Dr. Kovács Jolán ügyvéd (V., IX., XXIII. rendű alperesi képviselő címe) által képviselt **IX. rendű alperes neve** (I., III-XXIII., XXV-XXVII., XL-XLVIII. rendű alperesek címe) IX. rendű, az ... felszámoló (X. rendű alperesi képviselő címe) által képviselt **X. rendű alperes neve** (I., III-XXIII., XXV-XXVII., XL-XLVIII. rendű alperesek címe) X. rendű, az ... felszámoló (XI., XIX. rendű alperesi képviselő címe) által képviselt **XI. rendű alperes neve** (I., III-XXIII., XXV-XXVII., XL-XLVIII. rendű alperesek címe) XI. rendű, a Temesvári Ügyvédi Iroda (XII., XLVII. rendű alperesi képviselő címe; ügyintéző: Dr. Temesvári Zoltán ügyvéd) által képviselt **XII. rendű alperes neve** (I., III-XXIII., XXV-XXVII., XL-XLVIII. rendű alperesek címe) XII. rendű, a ... felszámoló (XIII. rendű alperesi képviselő címe) által képviselt **XIII. rendű alperes neve** (I., III-XXIII., XXV-XXVII., XL-XLVIII. rendű alperesek címe) XIII. rendű, az ... felszámoló (XIV. rendű alperesi képviselő címe) által képviselt **XIV. rendű alperes neve** (I., III-XXIII., XXV-XXVII., XL-XLVIII. rendű alperesek címe) XIV. rendű, a Megyesi Ügyvédi Iroda (XV. rendű alperesi képviselő címe; ügyintéző: Dr. Megyesi Zoltán ügyvéd) által képviselt **XV. rendű alperes neve** (I., III-XXIII., XXV-XXVII., XL-XLVIII. rendű alperesek címe) XV. rendű, a Dr. Tóta Ügyvédi Iroda (XVI., XVII. rendű alperesi képviselő címe; ügyintéző: Dr. Tóta Áron ügyvéd) által képviselt **XVI. rendű alperes neve** (I., III-XXIII., XXV-XXVII., XL-XLVIII. rendű alperesek címe) XVI. rendű, XVII. rendű alperes neve (I., III-XXIII., XXV-XXVII., XL-XLVIII. rendű alperesek címe) XVII. rendű, a Dr. Várady Tímea Ügyvédi Iroda (XVIII., XXI. rendű alperesi képviselő címe; ügyintéző: Dr. Várady Tímea ügyvéd) által képviselt **XVIII. rendű alperes neve** (I., III-XXIII., XXV-XXVII., XL-XLVIII. rendű alperesek címe) XVIII. rendű, az ... felszámoló (XI., XIX. rendű

alperesi képviselő címe) által képviselt XIX. rendű alperes neve (I., III-XXIII., XXV-XXVII., XL-XLVIII. rendű alperesek címe) XIX. rendű, a Lantos Ügyvédi Iroda (XX., XXV. rendű alperesi képviselő címe; ügyintéző: Dr. Lantos Bálint ügyvéd) által képviselt XX. rendű alperes neve (I., III-XXIII., XXV-XXVII., XL-XLVIII. rendű alperesek címe) XX. rendű, a Dr. Várady Tímea Ügyvédi Iroda (XVIII., XXI. rendű alperesi képviselő címe; ügyintéző: Dr. Várady Tímea ügyvéd) által képviselt XXI. rendű alperes neve (I., III-XXIII., XXV-XXVII., XL-XLVIII. rendű alperesek címe) XXI. rendű, a ... felszámoló (XXII. rendű alperesi képviselő címe) által képviselt XXII. rendű alperes neve (I., III-XXIII., XXV-XXVII., XL-XLVIII. rendű alperesek címe) XXII. rendű, Dr. Kovács Jolán ügyvéd (V., IX., XXIII. rendű alperesi képviselő címe) által képviselt XXIII. rendű alperes neve (I., III-XXIII., XXV-XXVII., XL-XLVIII. rendű alperesek címe) XXIII. rendű, a Novák és Társai Ügyvédi Iroda (XXIV. rendű alperesi képviselő címe, ügyintéző: Dr. Bócz Andrea) által képviselt XXIV. rendű alperes neve (XXIV. rendű alperes címe) XXIV. rendű, a Lantos Ügyvédi Iroda (XX., XXV. rendű alperesi képviselő címe; ügyintéző: Dr. Lantos Bálint ügyvéd) által képviselt XXV. rendű alperes neve (I., III-XXIII., XXV-XXVII., XL-XLVIII. rendű alperesek címe) XXV. rendű, a jogi képviselő nélkül eljáró XXVI. rendű alperes neve (I., III-XXIII., XXV-XXVII., XL-XLVIII. rendű alperesek címe) XXVI. rendű, XXVII. rendű alperes neve (I., III-XXIII., XXV-XXVII., XL-XLVIII. rendű alperesek címe) XXVII. rendű, XXVIII. rendű alperes neve (XXVIII. rendű alperes címe) XXVIII. rendű, a Dr. Bölcskei Zsolt és Társa Ügyvédi Iroda (XXIX. rendű alperesi képviselő címe; ügyintéző: Dr. Bölcskei Zsolt ügyvéd) által képviselt XXIX. rendű alperes neve (XXIX. rendű alperes címe) XXIX. rendű, a jogi képviselő nélkül eljáró XXX. rendű alperes neve (XXX. rendű alperes címe) XXX. rendű, XXXI. rendű alperes neve (XXXI. rendű alperes címe) XXXI. rendű, XXXII. rendű alperes neve (XXXII. rendű alperes címe) XXXII. rendű, ... jogtanácsos által képviselt XXXIII. rendű alperes neve (XXXIII. rendű alperes címe) XXXIII. rendű, a jogi képviselő nélkül eljáró XXXIV. rendű alperes neve (XXXIV. rendű alperes címe) XXXIV. rendű, a Dr. Deák József Sámuel Ügyvédi Iroda (XXXV. rendű alperesi képviselő címe; ügyintéző: Dr. Deák József Sámuel ügyvéd) által képviselt XXXV. rendű alperes neve (XXXV. rendű alperes címe) XXXV. rendű, a jogi képviselő nélkül eljáró XXXVI. rendű alperes neve (XXXVI. rendű alperes címe) XXXVI. rendű, a Dr. László Jenő Ügyvédi Iroda (XXXVII. rendű alperesi képviselő címe; ügyintéző: Dr. László Jenő ügyvéd) által képviselt XXXVII. rendű alperes neve (XXXVII. rendű alperes címe) XXXVII. rendű, a Gergelyné Dr. Ványi Ügyvédi Iroda (XXXVIII. rendű alperesi képviselő címe; ügyintéző: Gergelyné Dr. Ványi Rozália ügyvéd) által képviselt XXXVIII. rendű alperes neve (XXXVIII. rendű alperes címe) XXXVIII. rendű, a jogi képviselő nélkül eljáró XXXIX. rendű alperes neve (XXXIX. rendű alperes címe) XXXIX. rendű, Dr. Zilahyné Dr. Gellei Emőke ügyvéd (XL. rendű alperesi képviselő címe) által képviselt XL. rendű alperes neve (I., III-XXIII., XXV-XXVII., XL-XLVIII. rendű alperesek címe) XL. rendű, a ... felszámoló (XLI. rendű alperesi képviselő címe; ügyintéző: ... jogtanácsos) által képviselt XLI. rendű alperes neve (I., III-XXIII., XXV-XXVII., XL-XLVIII. rendű alperesek címe) XLI. rendű, a ... felszámoló (XLII. rendű alperesi képviselő címe) által képviselt XLII. rendű alperes neve (I., III-XXIII., XXV-XXVII., XL-XLVIII. rendű alperesek címe) XLII. rendű, a ... felszámoló (XLIII. rendű alperesi képviselő címe) által képviselt XLIII. rendű alperes neve (I., III-XXIII., XXV-XXVII., XL-XLVIII. rendű alperesek címe) XLIII. rendű, a Bódis Ügyvédi Iroda (XLIV. rendű alperesi képviselő címe; ügyintéző: Dr. Bódis Pál ügyvéd) által képviselt XLIV. rendű alperes neve (I., III-XXIII., XXV-XXVII., XL-XLVIII. rendű alperesek címe) XLIV. rendű, a Dr. J. Nagy Viktória Ügyvédi Iroda (XLV. rendű alperesi képviselő címe; ügyintéző: Dr. J. Nagy Viktória ügyvéd) által képviselt XLV. rendű alperes neve (I., III-XXIII., XXV-XXVII., XL-XLVIII. rendű alperesek címe) XLV. rendű, a Dr. Tatár Jeromos Ügyvédi Iroda (XLVI. rendű alperesi képviselő címe; ügyintéző: Dr.

Tatár Jeromos ügyvéd) által képviselt **XLVI. rendű alperes neve (I., III-XXIII., XXV-XXVII., XL-XLVIII. rendű alperesek címe)** XLVI. rendű, a Temesvári Ügyvédi Iroda (**XII., XLVII. rendű alperesi képviselő címe**; ügyintéző: Dr. Temesvári Zoltán ügyvéd) által képviselt **XLVII. rendű alperes neve (I., III-XXIII., XXV-XXVII., XL-XLVIII. rendű alperesek címe)** XLVII. rendű és a ... felszámoló (**IV., XLVIII. rendű alperesi képviselő címe**) által képviselt **XLVIII. rendű alperes neve (I., III-XXIII., XXV-XXVII., XL-XLVIII. rendű alperesek címe)** XLVIII. rendű alperesek ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. március 18-án meghozott 30.G.43.910/2014/147. számú ítélete ellen a felperes részéről 152. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéletábrla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja;

kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I., II., III., VIII., XII., XVI., XVII. és XLVII. rendű alpereseknek személyenként 500.000 (Ötszázezer) forint másodfokú perköltseget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság a 2016. március 18. napján kelt 30.G.43.910/2014/147. számú ítéletével az I. rendű alperes és a II. rendű alperes között 2007. december 17. napján megkötött és december 20. napján 1868/2007. számon közjegyzői okiratba foglalt hitelszerződés jogszabályba ütköző semmissége, és ebből fakadóan az annak biztosítékaként megkötött keretbiztosítéki jelzálogszerződések, valamint a 2010. január 30-án kelt, a XL-XLVIII. rendű alpereseket terhelő, a hitelszerződésekből eredő kötelezettségekre vonatkozó készfizető kezességi szerződések érvénytelenségének megállapítása, és az eredeti állapot helyreállításaként a keresetében megjelölt ingatlanok vonatkozásában a II. rendű alperes jogosultat illető keretbiztosítéki jelzálogjog bejegyzések törlése, valamint a III-XXV. rendű alperesek mint dologi kötelezettek, a XXVI-XXXIX. rendű alperesek mint az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett jogosultak és a XL-XLVIII. rendű alperesek mint kezesek tőrésre kötelezésére irányuló keresetét elutasította; kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 619.760 forint, a II. rendű alperesnek 2.324.100 forint, a III. rendű alperesnek 1.239.520 forint, a VIII. rendű alperesnek 619.760 forint, a XVI. rendű alperesnek 309.880 forint, a XVII. rendű alperesnek 309.880 forint, a XXV. rendű alperesnek 464.820 forint, a XXXVII. rendű alperesnek 127.000 forint, a XXXIX. rendű alperesnek 127.000 forint perköltseget.

Határozata indokolásában rögzítette, hogy az alperesek permegszüntetési kérelmeit az 53-III., a 115-I. és 145-III. sorszámu indokolt végzéseben elutasította.

Figyelemmel arra, hogy a kereset más személyek - a II. rendű alperes és az I. rendű alperesi jogelőd (nem pedig a keresetben írtak szerint az I. rendű alperes) - között létrejött szerződés érvénytelenségének megállapítását célozta, elsőként a felperes keresetőségi jogát vizsgálta, azt, hogy mint a szerződéskötésben részt nem vett harmadik személy kérheti-e a hitelszerződés, valamint az ahhoz kapcsolódó biztosítéki ügyletek érvénytelenségének megállapítását. E körben a felperes érvelését osztotta, mely szerint az érvénytelenség megállapítása és az érvénytelenség

jogkövetkezményeinek levonása esetén felperes követelése ténylegesen érvényesíthetővé válik, az I. rendű alperes felszámolási eljárásában hitelezőként történő nyilvántartásba vételét a per során igazolta, erre tekintettel megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a felperest megillette a keresetőségi jog.

A felperes a keresete jogalapját a Ptk. 200. § (2) bekezdésében, valamint a Gt. 229. §-ában jelölte meg. Ez utóbbi rendelkezés azon szabálya, amely tiltja, hogy a részvénytársaság kölcsönt nyújtson vagy biztosítékot adjon olyan ügyletnek, melynek célja a részvénytársaság által kibocsátott részvények harmadik személyek által történő megszerzése, garanciális rendelkezés. Ilyen esetben ugyanis valójában burkolt saját részvény megszerzéséről lehet szó, mely jogszabályba ütköző semmisséget eredményez. Az eltérést nem engedő szabály meghatározott alanyi kör által meghatározott céllal kötött kölcsön, illetve biztosítékadási jogügyletet sújtja semmisséggel. Az elsőfokú bíróság a Gt. fenti rendelkezésének perbeli tényállásra vonatkoztatása kapcsán a kereset elutasítását kérő alperesek jogi álláspontját osztotta, melynek értelmében az érvénytelenségnek a szerződés megkötésekor kell fennállnia, valamely jogügyletet nem tesz utólag érvénytelenné egy, a szerződés megkötését követően bekövetkezett esetleges jogellenes helyzet, így a hitelfeltevő korlátozott felelősségű társaság I. rendű alperesbe történő beolvadása. A II. rendű alperesi pénzügyintézzel ugyanis nem az I. rendű alperesi részvénytársaság, hanem jogelődje, az I. rendű alperesbe a szerződéskötést követően beolvadt A.-É. Kft., tehát a Gt. tiltó rendelkezésének alanyi körébe nem tartozó társaság kötötte meg a szerződést, ezért a jogszabályi tilalom rá nem vonatkozott. Utalt e körben az elsőfokú bíróság az Alkotmánybíróság 34/2014. (XI. 14.) határozatának indokolásában foglaltakra.

A fentiekből következően az elsőfokú bíróság nem látta megállapíthatónak a kereset jogalapjaként hivatkozott semmisségi jogcímen sem a perrel érintett szerződés, sem az azt biztosító további kötelmi jogügyletek érvénytelenségét. A kereseti kérelemhez kötöttség alapelveinek érvényesülése körében utalt továbbá arra, hogy a felperes által a semmisség alátámasztására a jogügylet következményeként hivatkozott további körülmények, illetve a bekövetkezett helyzet (beolvadás), illetve annak kérdése, hogy volt-e a beolvadáson kívül más alternatíva a 2007. decemberi szerződés alapján, továbbá az I. rendű alperes igazgatóságának döntései és ezek háttere mint a petitum elbírálása szempontjából relevanciával nem rendelkező körülmények vizsgálata nem volt jelen per tárgya.

Tekintettel arra, hogy a kereset jogalapjaként megjelölt Gt. 229. § (1) és (2) bekezdése nem volt alapos, nem bírt jelentőséggel, az ugyanezen szakasz (3) bekezdésében foglalt kivétel fennállásának vagy fenn nem állásának kérdése.

Nem találta megalapozottnak az elsőfokú bíróság a felperes álképviselettel összefüggésben előadott érvelését sem. E körben rámutatott, az álképviselet tartalmi eleme a túllépett képviseleti jogkör vagy képviseleti jog hiányában más nevében történő nyilatkozattétel. A rendelkezésre álló peradatok alapján az A.-É. Kft. nem volt az I. rendű alperes képviselője, képviseleti jogkör hiányában ezért azt nem léphette túl, továbbá képviseleti jog nélkül más nevében nem kötött szerződést. Az A.-É. Kft. és az I. rendű alperes a szerződéskötés időpontjában elkülönült vagyonnal, szervezettel és társasági formával rendelkező önálló jogi személy volt. Osztotta e körben II. rendű alperes azon hivatkozását, miszerint amennyiben az A.-É. Kft. az I. rendű alperesre vagy más, akkor még nem létező személyekre vállalt volna kötelezettséget, úgy nem álképviseletről, hanem harmadik személy részére vállalt kötelezettségről lenne szó, amely képviseleti jog hiányában létre nem jött kötelezettségvállalásnak tekintendő.

Figyelemmel arra, hogy a felperest az általa érvényesített jog nem illeti meg, nem vizsgálta az I. és VIII. rendű alperesek elévülési kifogását, illetve a törlési kereset kapcsán a jogvesztő határidőn túli jogérvényesítésre vonatkozó hivatkozását.

A XLVI. rendű alperes szerződés színleltségével kapcsolatos hivatkozása kapcsán elvi érveléssel mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a felek által előterjesztett kérelmekhez és nyilatkozatokhoz kötve van.

A XLVI. rendű alperes színleltségre vonatkozó hivatkozását követően a felperes nem volt elzárva attól, hogy ezen a jogcímen is kérje a szerződés érvénytelenségének a megállapítását, azonban azt bírói felhívás ellenére nem tette, a keresetét változatlan tartalommal tartotta fenn, így a jogügylet színleltségét nem tette a kereset részévé. Az elsőfokú bíróság utalt a 2/2010. PK vélemény 4.a. pontjára, arra, hogy a rendelkezésre álló bizonyítási anyag alapján tényként egyértelműen megállapítható nyilvánvaló semmisséget a bíróságnak hivatalból kell észlelnie, továbbá arra, hogy a fél kérelmének a bíróság helyt adhat akkor is, ha a fél által előadott tények a kérelmet más jogcímen megalapozzák. Rögzítette, a kereset jogalapját eleve valamely semmisségi ok képezte. Mivel a felperesnek a szerződő felek akaratát érintő nyilatkozata (mely szerint az volt a szándékuk, hogy a hitelfelvevő nem fizeti vissza a hitelt, a hitel visszafizetésének valódi kötelezettje az I. rendű alperes legyen, és a hitelszerződésben szereplő egyéb alternatívák csak látszólagosak voltak, a valós szándék elfedésére szolgáltak) tartalma alapján úgyis értelmezhető, hogy a felperes álláspontja szerint a perbeli szerződés a Ptk. 207. § (6) bekezdésében foglaltak szerinti szerződés, ezért az elsőfokú bíróság vizsgálta, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható-e a szerződés színleltsége. A felperes XLVI. rendű alperessel azonos hivatkozása lényegében azon alapult, hogy a felek a szerződést a nyilatkozataiktól eltérő tartalommal kívánták megkötni, és a szerződő felek közös akaratával az **A.-É. Kft.** csak azért vett részt a szerződésben, mert a jogügylet valódi kötelezettje, az I. rendű alperes nem lehetett szerződő fél. A színleltség a felek ügyleti akaratának szerződéskötéskor fennálló, a jogügylet semmisségét eredményező hibája, ezért ezen semmisségi ok megállapításához a nyilatkozási elv mellett az akarati elvnek is alapvető jelentősége van. Utalt e körben az elsőfokú bíróság arra, hogy a felperes a II. rendű alperes részéről szerződést kötő egyik személy, **R. T.** tanúkénti kihallgatására irányuló indítványától utóbb elállt, így a bíróságnak e körben nem volt módja a II. rendű alperes ügyleti akaratának vizsgálatára, erre is tekintettel mellőzte a XLVI. rendű alperes által a legutolsó tárgyaláson indítványozott **Y. L.** kihallgatására irányuló indítványát, amelytől a jogvita elbírálása szempontjából eredmény nem volt várható. A rendelkezésre álló bizonyítási anyag alapján tényként egyértelműen megállapítható színleltséget vagy más semmisségi ok miatt fennálló nyilvánvaló semmisséget az elsőfokú bíróság nem észlelt.

Az ítélet ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben elsődlegesen annak megváltoztatását és a keresetének helyt adó döntés hozatalát, másodlagosan az ítélet Pp. 252. § (2), illetve (3) bekezdése alapján történő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását, továbbá valamennyi alperes első- és másodfokú perköltségben marasztalását kérte.

Véleménye szerint az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy keresetösségi joggal rendelkezik, ugyanakkor élesen elhatárolta egymástól a támadott hitelszerződést aláíró **A.-É. Kft.** és az I. rendű alperes joganyiságát, és arra tekintettel utasította el a keresetet, hogy a jogellenes helyzet csak a későbbi beolvadáskor jöhetett létre, ami nem alapozza meg a szerződés semmisségét, mivel a semmisségi oknak a szerződés létrejöttének időpontjában kell fennállnia. Az elsőfokú bíróság azonban nem kellő részletességgel rögzítette a felperes keresetét, ugyanis azt a felperes utóbb pontosította és a Gt. 229. §-ába ütközést már nemcsak a beolvadásra tekintettel állította, hanem arra is hivatkozott, hogy a szerződés semmissége az abban tett jognyilatkozatok és kötelezettségvállalások folytán is megállapítható. Hivatkozott a II., illetve a XLVI. rendű alperes által az elsőfokú eljárásban csatolt hitelkérelemre, illetve indikatív ajánlatra, melyekből álláspontja szerint egyértelműen megállapítható, hogy mind a II. rendű, mind az I. rendű alperes elhatározott akaratára irányult, hogy a hitelfelvevő helyett a hitel biztosítékát nyújtó és azt ténylegesen visszafizető I. rendű alperes legyen a szerződés valódi kötelezettje. Mindez igazolja, hogy a szerződés a jogszabály megkerülése céljából született, és közvetve igazolja az álképviselőlet megtörténtét is.

Téves az elsőfokú ítélet azon következtetése, hogy a szerződés érvénytelenségére vagy érvényességére nem nyújthat bizonyítékot a teljesítés során felmerült esemény. A később bekövetkező beolvadás teszi nyilvánvalóvá azt a szándékot, hogy az I. és II. rendű alperesek a szerződéssel kívánták leplezni, hogy az adós helyett az adós részvényeit megvásárló hitelfelvevő vállalt garanciát a visszafizetésre. A részvényvásárlás II. rendű alperesi meghitelezéséhez szükséges biztosítékokkal a hitelfelvevő nem rendelkezett, azt az I. rendű alperesnek kellett rendelkezésre bocsátania, ebből következik, hogy a tiltott pénzügyi segítségnyújtás a szerződéskötéssel nyomban bekövetkezett, hiszen azzal egyidejűleg megtörtént a biztosítékok nyújtására, a biztosítéki szerződések és nyilatkozatok megtételére vonatkozó kötelezettségvállalás.

Téves az elsőfokú ítélet álképviselő kérdésében elfoglalt álláspontja is, mivel nyilvánvaló, hogy a szerződésben foglaltakra az **A.-É. Kft.** maga nem vállalhatott kötelezettséget, hiszen nem diszponált azon instrumentumok fölött, melyek biztosítékot nyújtottak a részvényvásárláshoz, ugyanakkor az I. rendű alperes pedig nem nyújthatott biztosítékot a jogszabály kizáró rendelkezése folytán. A szerződés aláírására az I. rendű alperes részéről azért nem került sor, hogy a szerződés ne legyen ab ovo semmis. A feltűnő jogsértés látszatának elkerülése érdekében volt szükséges, hogy az I. rendű alperes helyett és nevében harmadik személy, a hitelfelvevő vállalja a biztosíték nyújtását, egyébként nem lett volna értelme a szerződésbe foglalni annak 6.2.1., 6.2.3., 11. fejezet h, j, 11.3. pontjába foglalt kötelezettségvállalásokat, melyben a hitelfelvevő az I. rendű alperes, illetve jogutódai tekintetében vállalta a biztosítékok nyújtását. Az I. rendű alperes közvetlen kötelezettségvállalásának további bizonyítékát szolgáltatják a szerződés 11. pontjának utolsó sorai, mely szerint a felek megállapodnak, hogy az I. rendű alperes és a jogutódok a biztosítéki szerződéseket a hitelfelvevő és a bank között létrejött biztosítéki szerződésekkel - vagy kizárólag a jogutódok és a **R. M. Zrt.** vonatkozásában megkötendő biztosítékok esetén a felek által előzetesen a jelen hitelszerződés aláírásával egyidejűleg szignált tervezetekkel - lényegileg megegyező tartalommal és formában kötelesek megkötni. Jelentősége van még a hitelszerződés 27. oldal 1. melléklet I.iv. pontjának is, mely szerint a hitel folyósításának feltétele volt, hogy az I. rendű alperes minimum 8,6 milliárd forintot elhelyez a II. rendű alperesnél zárolt számlán. Életszerűtlen, hogy mindezen kötelezettségek kötelezettje a szerződést nem írja alá, illetve az, hogy a II. rendű alperes ilyen nagyságrendű biztosítéki rendelkezést úgy kössön, hogy az a kötelezettre nézve gyakorlatilag semmilyen kötelező hatállyal ne bírjon. A hitelszerződés aláírására nyilvánvalóan azért került sor, mert az **A.-É. Kft.** kötelezettségvállalását a II. rendű alperes az I. rendű alperes nevében hatályosan tett nyilatkozatként fogadta el. Tény, hogy a hitelszerződés nem tesz említést arról, hogy az I. rendű alperes megbízta volna a hitelfelvevőt, hogy nevében és helyette kötelezettségeket vállaljon, azonban ezt a hitelfelvevő a hitelszerződésben mégis megtette. A törvény lehetővé teszi, hogy a képviselt az akaratának utólagos kifejezésével, akár ráutaló magatartással is jóváhagyja az álképviselő eljárását, utólagos jóváhagyás esetén az álképviselő cselekményét úgy kell tekinteni, mintha már a jognyilatkozat megtételekor is rendelkezett volna képviselői joggal. A bíróság csupán egyetlen mondattal rögzíti ítéletében, hogy képviselői jog hiányában álképviselői eljárásról nem beszélhetünk, azonban nem kellően megalapozott következtetésre jutott. Az álképviselő jogdogmatikai szabályozásának lényege a prevenció, az álképviselővel szerződő harmadik fél jogi védelmét szolgálja. Álképviselő akkor valósul meg, ha hiányoznak a sikeres képviselő konjunktív feltételei, azaz a képviselő akaratnyilvánítása, a képviselt nevében történő eljárás és a képviselői felhatalmazás; jelen ügyben ez utóbbi hiányzott. Megbízás nélküli ügyvitel esetén amennyiben jognyilatkozat tételére is sor kerül, szükségképpen álképviselőről beszélhetünk. A képviselői jog fogyatékosága objektív körülményként vizsgálendő, a szubjektív körülmények (a szerződők tudati állapota) a szerződés minősítését nem, kizárólag az álképviselővel szemben érvényesíthető kártérítési igényt befolyásolja.

Az elsőfokú bíróság a II. rendű alperes védekezését osztotta tekintetben, hogy legfeljebb harmadik személy terhére vállalt kötelezettségvállalásról lehetne szó, ami kötelezettséget nem keletkeztet.

Jelen ügylet kiemelkedő fontossága és nagyságrendje miatt azonban kizárt, hogy a II. rendű alperes mint pénzüintézet figyelmét elkerülte volna, hogy nem írta alá a hitelszerződést az, aki az abban foglalt kötelezettségeket vállalta. Az álképviselőt szubjektív tudati oldalának vizsgálata során pedig mérlegeléssel az elsőfokú bíróságnak azt kellett volna megállapítania, hogy a pénzüintézet tudta, illetve tudnia kellett, hogy a szerződő fél a kötelezettségeket vállaló nevében tesz nyilatkozatot, így annak az eljárását minden kétséget kizárólag mint képviselőre jogosult eljárását tekintette.

Az elsőfokú ítélet nem tér ki a Gt. 229. §-ának értelmezésére, azonban nem vitatott tény, hogy a szerződő felek abban állapodtak meg, hogy a hitelfelvevő a megkötött hitelszerződés alapján megvásárolja az I. rendű alperes részvénycsomagját, majd ezt követően rövid idővel megszűnik (abba beolvad), és az I. rendű alperes fogja teljesíteni a hitel visszafizetését. Tényként állapítható meg az is, hogy a szerződő felek szándéka az volt, hogy a hitelfelvevő nem fizeti vissza a hitelt, annak valódi kötelezettje az I. rendű alperes, azaz az I. rendű alperes a saját részvényeinek megvásárlásához a biztosítékokat saját maga nyújtotta.

Felperesi álláspont szerint a Gt. 229. § (3) bekezdésének kivételes szabályai nem jöhetnek szóba, mivel a tiltott segítségnyújtás az I. rendű alperes és az A.-É. Kft. viszonylatában valósult meg. A bank rendes üzletmenetébe semmiképpen nem tartozhat az, hogy álképviselővel szerződik csak azért, hogy a valós biztosítéki kötelezett személyét leplezzék a hitelszerződésben. Tehát a beolvadás nem érvénytelenségi ok, de a jogellenes ügylet célját és indítékait tisztázza. Annak eredményeként az eladott saját részvények visszakerültek az eladóhoz és közben hozzájutott a 10 milliárdos hitelhez, melyből a hitel valódi célját, az ingatlanberuházást meg tudta valósítani.

Az elsőfokú bíróság a színleltséget nem vizsgálta kellő mélységben, nem mellőzhette volna a XLVI. rendű alperes indítványát, Y. L. tanúkenti meghallgatását, aki a részvényvásárlás során az eladónak és egyben a vevőnek is törvényes képviselője volt, így a társaságok és a bank szándékáról hiteles információval szolgálhatott volna. A bizonyítás mellőzése elzárta a lehetőséget a színleltség alapos vizsgálata elől, mely esetben a felperesre kedvező ítélet kerülhetett volna.

A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes perköltség viselésére kötelezését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet indokolása jogdogmatikai alapon helyes, jogszabályi és jogalkalmazási döntésekre hivatkozással alátámasztottan állapítja meg, hogy nem létezhet olyan érvénytelenségi ok, amely a szerződés megkötésekor nem áll fenn. Helyesen rögzíti továbbá az ítélet azt is, hogy - a felperesi másodlagos hivatkozással ellentétben - álképviselőről a perbeli esetben nem lehetett szó, hiszen az A.-É. Kft.-nek a szerződés megkötésekor nem volt képviselői jogköre, amelyet túlléphetett volna. A felperes fellebbezése e körben lényegében megismétli az elsőfokú eljárásban több ízben kifejtett álláspontot. A fellebbezésben a felperes változatlanul állítja, hogy a szerződés megkötésekor a beolvadáson kívül nem volt más lehetőség, azonban ez az érvelése azért is ellentmondásos, mert bizonyítást nyert, hogy a beolvadással érintett társaságok közgyűlése döntött az átalakulásról, sőt még a döntés előkészítésében közreműködő igazgatóságban sem tudott a II. rendű alperes az előterjesztés tartalmára döntő hatást gyakorolni.

Az elsőfokú bíróság a kereset fent kifejtett okok miatti elutasítása következtében ítélete indokolásában nem tért ki az alperes Gt. 229. § (3) bekezdésére vonatkozó védekezésére, azonban II. rendű alperes álláspontja szerint abban az esetben sem ütközött volna jogszabályba a perbeli hitelszerződés, ha a felperes által hivatkozott körülmény a szerződés megkötésekor fennállt volna, mivel jelen esetben nem vitásan a felperes által kifogásolt hitelügyletet a II. rendű alperes mint bank kötötte meg. A felperes fellebbezésben kifejtett véleménye szerint az azért nem tekinthető a hitelintézet által rendes üzletmenet során megkötött ügyletnek, mert ezek körébe nem tartozhat az álképviselővel kötött szerződés. A felperesi érvelés azért nem foghat helyt, mert egyrészt szó sem volt álképviselőről, másrészt a rendes üzletmenet fogalmának nincs köze a szerződő fél képviselői minőségéhez, nem attól tartozik egy ügylet a rendes üzletmenetbe, hogy a szerződő fél törvényes

képviselővel vagy álképviselővel járt-e el, hanem attól, hogy a szerződés tárgya, a szerződés alapján teljesítendő szolgáltatás tartalma a bank rendes üzletmenetébe tartozó-e.

Az érdemi döntés helytállóságát ugyan nem befolyásolja, de a II. rendű alperes fenntartotta az elsőfokú eljárásban végig képviselt azon álláspontját, hogy a felperesnek nincs keresetőségi joga. E körben több ítéletábrái döntésre is hivatkozott, melyek közül a 11.Gf.40.151/2016/15. számú ítéletében szintén jelen per felperesének keresetőségi joga hiányát állapította meg a Fővárosi Ítéletábrái, és a két per tényállása annyiban azonos, hogy a felperes a perbeli legitimációja alátámasztására abban a perben is arra hivatkozott, hogy a támadott szerződések érvénytelensége esetén kedvezőbb helyzetbe kerülne a felszámolási eljárásokban a kielégítés során. A Fővárosi Ítéletábrái kifejtette, a kielégítés során elérhető kedvező pozíció gazdasági érdeket jelent, nem pedig jogi érdeket, így a keresetőségi jogát a felperes erre nem alapozhatja.

A fellebbezésben a felperes a bíróság szemére veti, hogy nem kellő mélységben vizsgálta a XLVI. rendű alperes szerződés színleltségére vonatkozó hivatkozását, azonban tény, hogy a bíróság kifejezett kérdésére a felperes úgy nyilatkozott, hogy nem kíván a színleltségre mint érvénytelenségi okra hivatkozni, nem érhető ezek után, hogy milyen alapon tartja eljárási hibának, hogy az elsőfokú bíróság a kereset teljesítését nem ellenző XLVI. rendű alperes által indítványozott bizonyítást mellőzte.

A III. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében szintén az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Véleménye szerint az elsőfokú bíróság a keresetet érdemben helyesen bírálta el és helytállóan utasította el a felperes keresetét. Fenntartotta ugyanakkor azon álláspontját, hogy a felperes nem rendelkezik keresetőségi joggal és tekintettel arra, hogy a felperes fellebbezése a teljes elsőfokú ítélet megváltoztatására irányul, ezért a másodfokú bíróság felülvizsgálata a teljes elsőfokú ítéletre kiterjed, ideértve a felperes keresetőségi jogát is, így álláspontja szerint nincs eljárásjogi akadálya annak, hogy a másodfokú bíróság megállapítsa, hogy a felperesnek nincs aktív perbeli legitimációja. A Fővárosi Ítéletábrái 2016. július 14. napján kelt 14.Gf.40.151/2016/15. számú ítéletére hivatkozott, melyben az ítéletábrái úgy foglalt állást, a felperes a gazdasági érdekét nem tüntetheti fel jogi érdekként a keresetőségi jog fennállása körében.

A fentiektől függetlenül érdemben is megalapozott és jogszerű az elsőfokú ítélet, az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást abban a kérdésben, hogy a szerződés megkötésekor kell fennállnia az érvénytelenség okának, továbbá, hogy a hitelfeltevő és az I. rendű alperes a szerződés megkötésekor elkülönült vagyonnal, szervezettel és társasági formával rendelkező önálló jogi személy volt, és az I. rendű alperes képviselete, illetve a képviseleti kör túllépése jelen ügyben nem állapítható meg. Helyesen jutott továbbá arra a következtetésre is az elsőfokú bíróság, hogy a beadvány, illetve a beadvány körülményei, az ehhez kapcsolódó igazgatósági döntések vizsgálata nem képezte jelen per tárgyat.

A felperes a fellebbezésében végig tényként kezel az alperesek által vitatott állításokat és ebből tévesen és egyoldalúan kíván jogi következtetéseket levonni, tény viszont az, hogy a felperes nem tudta bizonyítani azon állítását, hogy az I. és II. rendű alperesek akarata arra irányult volna, hogy a hitelfeltevő helyett a hitel biztosítékát nyújtó, azt visszafizető I. rendű alperes lett volna a hitelszerződés valódi kötelezettje, továbbá, hogy a szerződő felek azt kívánták leplezni, hogy az adós helyett az adós részvényeit megvásárló hitelfeltevő vállalt garanciát a visszafizetésre. Ugyancsak nem bizonyított felperesi állítás, hogy a képviseleti joggal fel nem ruházott A.-É. Kft. vállalt kötelezettségeket az I. rendű alperes nevében. A bizonyítatlanság következményeit a felperesnek kell viselnie, ami a kereset elutasítását jelenti.

A felperes a II. és III. rendű alperesek fellebbezési ellenkérelmére tett észrevételében hangsúlyozta, a II. rendű alperes álképviselettel összefüggő következtetése azért helytelen, mert a képviseleti jog

teljes hiánya is képezheti az álképviselet alapját, ahogyan ezt a Ptk. 221. §-a is rögzíti. A felperes egyebekben nem törekedett arra, hogy nívumot adjon elő a fellebbezésében, hiszen annak eljárásjogi akadályai is vannak. A II. rendű alperes a fellebbezési ellenkérelmében - hasonlóan az elsőfokú bírósághoz - nem vette figyelembe, a pontosított kereseti kérelem tartalmát, mely szerint az I. rendű alperest kötelező szerződés aláírása és ebben jogellenes kötelezettségek vállalása az, ami a szerződés semmisségét eredményezi. Meghaladott érv az is, hogy az I. rendű alperes döntését a II. rendű alperes nem befolyásolta volna, ugyanis a bizonyítékok ennek ellentmondanak.

Fenntartotta a Gt. 229. § (3) bekezdése vonatkozásában a fellebbezésben kifejtett álláspontját, mely szerint a bank rendes üzletmenete az lett volna, ha a II. rendű alperes az I. rendű alperessel ingatlanvásárlás finanszírozására köt szerződést.

A keresetösségi jogát vitató fellebbezési ellenkérelemben hivatkozott ítéletátlai döntésekkel összefüggésben előadta, a 11.Gf.40.151/2016/15. számú jogerős ítélettel szemben felülvizsgálat céljából a Kúriához fordult. Változatlan álláspontja szerint a felperes III-XXIII. rendű alperesek elleni felszámolási eljárásban bejelentett hitelezői igényérvényesítését a II. rendű alperes a semmis szerződéssel megakadályozza. A felszámolási eljárásokban bizonyos kategóriákba sorolt hitelezői igények egymással konkurálnak. Megjegyezte, a II. rendű alperes hitelezői igénye az egyes alperesek vagyontát többszörösen meghaladó követelést jelent úgy, mintha az minden egyes társasággal szemben önállóan fennállna, ezáltal a többi hitelező, így a felperes megtérülését is megghiúsítja. A keresetnek helyt adó döntés azt eredményezné, hogy a felperes mint hitelező előnyösebb helyzetbe kerül, hitelezői igénye valószínűleg részben vagy egészben megtérül, de egyben azt is jelentené, hogy a felszámolási eljárásokban sikertelen értékesítések esetén a felperesnek megnyílna a joga a II. rendű alperest megelőzően az ingatlanok zálogjoggal rendelkező hitelezőjekénti megvásárlására a Cstv. 49/A. §-a szerint. A hivatkozott ítéletátlai döntésbeli értelmezéssel ellentétben a felperes és az alperesek közötti hitelezői-adósi kölcsön jogviszonyt befolyásolja az ítélet, hiszen felperes hitelezői jogviszonyának lényegi eleme a követelése kielégíthetősége. A felperes a II. rendű alperes zálogjogának mint biztosítéknak a megszűnése esetén az ingatlanvagyonnal rendelkező alperesek esetén zálogjogát érvényesítve juthat kielégítéshez, mivel a II. rendű alperest követően második ranghelyen rendelkezik zálogjoggal biztosított követeléssel. Álláspontja szerint méltányolható jogi érdek, hogy a semmis szerződéson alapuló kezességvállalás helyett alperesek a felperes követelését tudják biztosítani akár első ranghelyen is zálogjoggal. Mindezekből láthatóan a felperesnek jogi érdeke fűződik a perhez.

A színlelt és az elutasított tanúbizonyítási indítvány kapcsán kifejtette, bár az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy hivatalból is észlelnie kell a bizonyítási anyag alapján megállapítható nyilvánvaló semmisségi okot, és a felperes bár színlelt jogcímén valóban nem terjesztett elő keresetet, azonban a tanúbizonyítási indítvány, amit a törvényszék elutasított, alkalmas lett volna arra, hogy az akarati kérdés, a színlelt és a törvényszék által szintén elvetett álképviselet ügyében egyértelmű választ adjon. E bizonyítási indítvány elutasítása ugyanúgy elzárta a lehetőséget a színlelt, mint az álképviselet bizonyítása elől is.

A III. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében tett azon megállapításra, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a felek akarata valóban arra irányult, hogy nem a hitelfeltevő, hanem az I. rendű alperes fizesse vissza a hitelt, felperes előadta, szerinte a fellebbezésében is részletezett tények magukért beszélnek, és a III. rendű alperes adósi pozíciója annak köszönhető, hogy az eredeti hitelkérelemnek megfelelően adóstársi pozícióból a hiteladósi pozícióba került jogelődje, az I. rendű alperes.

A XII. és XLVII. rendű alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték, a keresetösségi jog tekintetében elfoglalt álláspont kivételével az ítélet helytálló indokaira utalással. A keresetösségi jog vonatkozásában - azonosan a II. és III. rendű alperesekkel - a Fővárosi Ítéletátlá 11.Gf. tanácsa által, részben azonos felek között folyamatban

volt perben hozott ítéletre hivatkoztak. A kereset elutasítását tehát a felperes keresetösségi jogának hiánya is megalapozza. Kérték a felperes másodfokú perköltségben marasztalását.

Az I. és VIII. rendű alperesek fellebbezési ellenkérelmükben elsődlegesen a per megszüntetését kérték a Pp. 157. § c) pontjára hivatkozással, figyelemmel arra, hogy a 136. sorszámú végzéssel előírt perköltség-biztosíték fizetésére vonatkozó kötelezettségét a felperes nem teljesítette, másodlagosan pedig az ítélet helyes indokai alapján történő helybenhagyását kérték.

A XVI. és XVII. rendű alperesek fellebbezési ellenkérelmükben szintén az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték, csatlakozva a II. és III. rendű alperes ellenkérelmében foglaltakhoz.

A XLVI. rendű alperes nem ellenezte a fellebbezésben foglaltaknak helytadó döntés hozatalát, ennek megfelelően az elsőfokú ítélet megváltoztatását, illetve hatályon kívül helyezését azzal, hogy perköltséget nem igényelt a felperestől.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a kereset elbírálásához szükséges mértékben a tényállást feltárta és helytálló jogi következtetéssel utasította el a keresetet.

Nem képezte az érdemi felülbírálat akadályát az I. és VIII. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében előadott permegszüntetés iránti kérelem, mivel a javukra a felperest perköltség-biztosíték letételére kötelező 161. sorszámú elsőfokú végzés még nem emelkedett jogerőre, a másodfokú eljárás még folyamatban van, így a perköltség biztosíték felperes általi letételének hiánya nem alapozza meg a per megszüntetését a Pp. 157. § c) pontja alapján.

A másodfokú eljárás kereteit a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelmek határozzák meg. Az elsőfokú ítélet fellebbezéssel nem támadott megállapítása szerint a felperes rendelkezik perbeli legitimációval. A II., III., XII., XVI., XVII. és XLVII. rendű alperesek fellebbezési ellenkérelmükben változatlanul vitatták a felperes keresetösségi jogának fennálltát az elsőfokú eljárásban előadott érvelésük alapján, csatlakozó fellebbezést az ítélet indokolása ellen azonban nem terjesztettek elő, a fellebbezési ellenkérelmükben foglaltak csatlakozó fellebbezéseként nem voltak figyelembe vehetők, mivel azok a csatlakozó fellebbezés előterjesztésére a Pp. 244. § (2) bekezdésében meghatározott határidőn túl kerültek előterjesztésre, ezért a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a keresetösségi jog fennállta a másodfokú eljárásban már nem vizsgálható. Megjegyzi ugyanakkor, hogy osztotta az elsőfokú bíróság e körben elfoglalt álláspontját, melyet nem ront le a fellebbezési ellenkérelmekben hivatkozott, a Fővárosi Ítéltábla 2016. július 14-én kelt 11.Gf.40.151/2015/15. szám alatt hozott döntése, mert abban a perben a másodfokú bíróság a felperes keresetösségi jogának hiányát egyebek mellett azzal is indokolta, hogy jelen per II. rendű alperese a legtöbb felszámolási eljárásban az 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 49/D. §-a szerinti privilegizált hitelező, akit a zálogtárgyból befolyó összegből az 57. § (1) bekezdésében felsorolt többi hitelezőt megelőzően kell kielégíteni, tehát az abban a perben (más semmisségi alapon) támadott kezesi szerződések érvénytelensége esetén sem kerülhetne a felperes a felszámolási eljárásokban előnyösebb hitelezői pozícióba. Jelen perben viszont a felperes arra hivatkozik, eredményes perlése esetén a II. rendű alperes helyett éppen ő válna privilegizált hitelezővé, hiszen ez esetben első ranghelyű jelzálogjoggal rendelkezne, így a többi hitelezőt megelőzően térülne meg a hitelezői igénye, és az elsőfokú bíróság - helyesen - ezt tekintette a felperes számára a jogi érdekeltiségét alátámasztó olyan körülménynek, amely a jogszerzés közvetlen lehetőségét biztosítja

számára, ezáltal keresetösségi jogát megalapozza. (A 14.Gf.40.296/2009/8. számú ítélet alapját képező perben a tényállás oly mértékben eltérő volt, hogy az ott kifejtettek nem feleltethetők meg jelen ügynek.)

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróságnak a kereset érdemi megalapozatlanságára levont jogi következtetésével is egyetértett. A felperes alaptalanul sérelmezi a fellebbezésében, hogy a pontosított keresetét az elsőfokú bíróság ítéletében „nem kellő részletességgel” rögzítette, mivel az ítélet 9. oldal első bekezdés vége a pontosított kereset lényegét összefoglalja, mely szerint a hitelszerződés 11.3. pontjában az I. rendű alperes és az akkor még nem is létezett jogutódai vállalták, hogy biztosítékot nyújtanak a visszafizetésre, ami a hitelszerződéssel nyomban bekövetkezett, hiszen a tiltott pénzügyi segítségnyújtás nemcsak a hitel I. rendű alperes általi későbbi visszafizetésével, de a szerződésekkel egyidejű biztosíték adásával is megvalósult.

A felperes a pontosított kereseti kérelme körében a fellebbezésében felhívott szerződéses rendelkezésekre az elsőfokú eljárás során is hivatkozott (109/F/1.). Azt a felperes maga sem vitatta, hogy e szerződéses pontokban az I. rendű alperesre vonatkozó, rá nézve kötelezettségeket teremtő nyilatkozatokat saját személyében nem az I. rendű alperes tette meg és a biztosítéki szerződések megkötésére a hitelszerződéssel egyidejűleg a II. rendű alperes és az I. rendű alperes között nem került sor. A Gt. 229. § (1) bekezdésében tilalmazott pénzügyi segítségnyújtás megvalósulását azáltal látta igazoltnak, hogy az **A.-É. Kft.** az I. rendű alperes álképviselőjeként járt el, vállalt a nevében kötelezettségeket és nyújtott biztosítékokat, melyeket utóbb az I. rendű alperes ráutaló magatartással jóváhagyott, így az **A.-É. Kft.** szerződéses nyilatkozatai az I. rendű alperes jognyilatkozatainak minősülnek, őt jogosították, illetve kötelezték.

A pontosított kereset körében tehát az elsőfokú bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy megvalósult-e álképviselés az **A.-É. Kft.** részéről. A Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint az elsőfokú bíróság helytállóan foglalt állást akként, hogy nincs szó álképviselésről, a fellebbezésben hivatkozott, az I. rendű alperes által adott képviselési meghatalmazás hiányán túl a más nevében (az I. rendű alperes nevében) történő eljárás is hiányzott, az **A.-É. Kft.** a hitelszerződést és a biztosítéki szerződéseket a saját nevében kötötte meg, ahogyan azt az elsőfokú ítélet is tartalmazza. A hitelszerződés és az azzal egyidejűleg megkötött biztosítéki szerződések tehát egyértelműen a II. rendű alperes és az **A.-É. Kft.** között jöttek létre, akik személye a Gt. 229. § (1) bekezdésében meghatározott alanyi körön kívül esik.

A szerződésben a hitelfelvevő **A.-É. Kft.** mint az I. rendű alperes - a jogügylet megkötésekor hatályos 2006. évi IV. törvény (Gt.) 52. § (2) bekezdése szerinti 75%-ot meghaladó mértékű, tehát minősített többséget biztosító befolyást szerző - leendő részvényese tett arra vonatkozó kötelezettségvállalást, hogy részvényesi minőségében miként fog eljárni a további biztosítékok szerződésszerű nyújtása érdekében. Az akkor vele ellenőrzött társaság pozíciójában nem álló I. rendű alperes nevében azonban kötelezettséget nem vállalt és nem is vállalhatott. Az elsőfokú bíróság a felhívott szerződéses rendelkezéseket a Ptk. 207. § (1) bekezdése alapján helytállóan értelmezve jutott arra a következtetésre, ha azokban a szerződő feleken kívül álló I. rendű alperesre vonatkozó rendelkezés is szerepelne, az rá nézve kötelezettséget nem jelentene, hiszen a Ptk. 198. § (1) bekezdése értelmében szolgáltatás teljesítésére irányuló kötelezettség, illetve szolgáltatás követelésére vonatkozó jogosultság főszabályként csak szerződésből következhet, az I. rendű alperes pedig nem volt részese a szerződésnek. Az, hogy a II. rendű alperes a hitelszerződés megkötésekor, a biztosítékok meghatározásakor kellő körültekintéssel járt-e el, illetve, hogy mennyire életszerű a hitelszerződés biztosítékainak szerződésben előírt módja, ha az nem kötelezi az I. rendű alperest, a Gt. 229. § (1) bekezdésének megsértésére, tehát jogszabályba ütközésre alapított kereset elbírálása szempontjából nem bír jelentőséggel; a II. rendű alperesre vonatkozó prudenciális

szabályok esetleges megszegésének szintén nincs a szerződés semmisségét eredményező jogkövetkezménye.

Álképviselet hiányában tehát helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a perbeli hitelszerződés és ennek következtében azok biztosítéki szerződése nem ütköznek jogszabályba.

A felperes a jogszabályba ütközés mellett hivatkozott arra is, hogy a hitelszerződést a felek a jogszabály megkerülésével kötötték, amely a Ptk. 200. § (2) bekezdése alapján szintén semmisséget eredményez. E körben azt állította, a beadvásra irányuló szándék kifejezése a benyújtott hitelkérelemben, az azt tartalmazó indikatív ajánlat, valamint a beadvás utólagos megtörténte igazolja a jogszabály megkerülésére irányuló szándékot. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy jogszabályba ütközés, illetve jogszabály megkerülése esetén nincs jelentősége annak, hogy melyik fél fejezte ki elsőként az erre irányuló szándékát, a törvényi tényállás megvalósulása önmagában megalapozza a semmisség megállapítását, ezért helytállóan mellőzte az elsőfokú bíróság ezen körülmények, így annak vizsgálatát is, hogy ki milyen szerepet játszott a beadvást is magában foglaló jogi konstrukció kidolgozásában, illetve a beadvás elhatározásának és megvalósulásának folyamatában. A Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint a szerződéskötést megelőző tárgyalások, kérelmek és ajánlatok tartalmának nincs is a felperes által állított jelentősége, mivel azok eredményeként a hitelszerződés az okiratba foglalt tartalommal létrejött, és helytállóan hivatkozott a II. rendű alperes arra, hogy annak 13.1.1. pontja több alternatívát is tartalmaz, beadvási kötelezettséget nem ír elő.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a felperes azáltal tudta volna igazolni a jogszabály megkerülésére irányuló szándékot a beadvás utólagos bekövetkezése révén, ha bizonyítja, hogy az A.-É. Kft. I. rendű alperesbe 2008. október 2-án történt beadvásának nem voltak valós gazdasági indokai, ezáltal az kizárólag a Gt. 229. § (1) bekezdésében foglalt tilalom megkerülését célozta, a felperes viszont ezt nem bizonyította, konkrét tényelőadás nélkül csak utalt arra, hogy álláspontja szerint ez történt, és a kiemelt jelentőségű perben a Pp. 386/J. §-a alapján a bíróságot nem terhelte a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről adott előzetes tájékoztatási kötelezettség.

A Fővárosi Ítéltábla maradéktalanul osztotta az elsőfokú bíróság színleltséggel kapcsolatos érvelését, azt a fellebbezésben foglaltakra tekintettel sem tartja szükségesnek kiegészíteni, mivel a rendelkezésre álló bizonyítékok a színleltség hivatalból történő megállapítására az elsőfokú ítéletben kifejtettek szerint nem adtak alapot. A felperesnek az elsőfokú eljárásban nem volt elutasított bizonyítási indítványa, a keresetet nem ellenző XLVI. rendű alperes bizonyítási indítványának teljesítése - azon túl, hogy az önmagában a kétoldalú színleltség bizonyítására egyébként is alkalmatlan volt - egyenértékű lett volna meg nem engedett hivatalbóli bizonyítás lefolytatásával a bíróság által észlelt semmisségi ok kapcsán, hiszen az indítványt bizonyításra nem köteles fél terjesztette elő egy keresetben nem hivatkozott semmisségi ok igazolása céljából. Mindezt a fellebbezés színleltséggel kapcsolatos érvelése, illetve ezzel összefüggésben az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló másodlagos fellebbezési kérelem sem vezethetett eredményre.

Szükségletlensége okán a másodfokú bíróság sem foglalkozott a fellebbezés, illetve fellebbezési ellenkérelmek Gt. 229. § (3) bekezdését érintő hivatkozásaival.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78. §-a alapján kötelezte a felperest az I., II., III., VIII., XII., XVI., XVII. és XLVII. rendű alperesek részére az ügyvédi

munkadíjukból álló másodfokú perköltség megfizetésére, melynek mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdése alapján mérlegeléssel a kifejtett ügyvédi tevékenység munkaigényére és a másodfokú eljárás pertartamára figyelemmel mérsékelt összegben állapított meg. A XLVI. rendű alperes perköltséget a felperestől nem igényelt, illetve a további alpereseknek a másodfokú eljárásban költsége nem merült fel, ezért tekintetükben a perköltségről való rendelkezést mellőzte.

Budapest, 2016. október 28.

. Tibold Ágnes s.k.
a tanács elnöke,
előadó bíró

Levek Istvánné dr. s.k. bíró

bíró

Dr. Jaczkó Beáta s.k.